

Muñoz, un cognom de la corrupció

Avançat a l'actual corrupció i avançat de l'època en l'entramat que relaciona empreses i comissionistes, amb polítics, partits i institucions, el barceloní Julio Muñoz Ramonet va ser pioner dels paradisos fiscals a Panamà i no és estrany que morís a Suïssa l'any 1991, havent estat un dels grans arquetips de la corrupció en temps de la dictadura franquista. La dita original «Antes de Muñoz, solo està Dios» ha passat més simplificada a la història, amb la frase: «Después de Dios, Muñoz». Va néixer el 1916, segons el Registre del Jutjat d'Universitat, fill de Serafín, un emigrant andalús, que durant la guerra es va passar al bàndol franquista i va morir a Sant Sebastià. La mare, Florinda, va regentar els magatzems El Barato, de Barcelona. Basava la trama empresarial en l'estraperlo primer i l'especulació després, amb el suport incondicional dels dirigents del franquisme, amb qui havia exercit d'espia durant la guerra. Quan tothom passava gana, tal i com reflecteix Manel Risques, entre d'altres autors, al llibre: "Muñoz Ramonet. Retrat d'un home sense imatge", del 2019, entre els hàbits inconfessables d'aquest burgès franquista s'explica que anava als restaurants i es passejava pel Molino ple de perfum Chanel número 5.

Aprofitant el mercat negre dels "cupos" (quotes) de cotó, ell i el seu germà Álvaro, adquirien les fàbriques que es veien obligades a tancar, a preus irrisoris. Els dos germans es van fer propietaris de 40 fàbriques de Barcelona durant la dictadura, amb l'emblemàtica Batlló, als anys 60, per 28 milions de pessetes, que van incorporar a UNITESA. Ara, afortunadament recuperada com a espai veïnal del barri de la Bordeta, la fàbrica és un centre de representació històrica. Aquest complex empresarial es va completar amb magatzems com El Siglo i tenia la seu central al Palau Robert. No totes les operacions financeres i especulatives li van sortir bé, de manera que, tot i que es volia quedar amb la fàbrica Bertrand i Serra de Manresa, no va poder i es va haver de conformar amb una altra fàbrica de la ciutat, que va anomenar Fàbrica Muñoz. Diversos dels seus negocis van fer fallida, com la Compañía Internacional de Seguros, però mai va ser condemnat. El seu testament és objecte de disputa, entre les quatre filles del seu matrimoni amb Carmen Villalonga i l'Ajuntament de Barcelona, que l'any 1994 va constituir la Fundació Julio Muñoz Ramonet.